

Sygn. akt III Ca 1444/21

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi Wydział III Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: **sędzia Radosław Olewczyński**

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2021 roku w Łodzi
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa [REDAKTURA] i [REDAKTURA]
przeciwko **mBank Spółce Akcyjnej w Warszawie**
o zapłatę
na skutek apelacji pozwanego
od wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 26 maja 2021 r.
wydanego w sprawie I C 282/19

postanawia:

odrzuć apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 maja 2021 r., wydanym w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] przeciwko mBankowi Spółce Akcyjnej w Warszawie o zapłatę, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 16.621,88 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 listopada 2018 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5.449,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a także nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 4.272,90 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku złożyła strona pozwana, zaskarżając go w całości, wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powodów na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania przed Sądami obu instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także formułując niezwykle liczne zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego. Wraz z wniesieniem apelacji skarżący uiścił na rachunek Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi opłatę w kwocie 800,00 zł.

Zarządzeniem z dnia 14 lipca 2021 r. pełnomocnik skarżącego będący radcą prawnym został wezwany do uiszczenia brakującej części opłaty od apelacji w kwocie 100,00 zł – z określeniem terminu usunięcia tego braku oraz konsekwencji procesowych niezastosowania się do wezwania. Wezwanie to zostało doręczone pełnomocnikowi apelującego poprzez umieszczenie go w portalu informacyjnym w dniu 5 sierpnia 2021 r. Pełnomocnik nie zapoznał się z wezwaniem, a opłata nie została uiszczona do chwili obecnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlega odrzuceniu, gdyż zgodnie z art. 373 § 1 k.p.c., Sąd odwoławczy zobowiązany jest odrzucić apelację nieopłaconą przez stronę skarżącą w wyznaczonym jej terminie. Apelacja pozwanego zawierała braki fiskalne, gdyż należna opłata wynosi w tym wypadku – w myśl 13 ust. 1 pkt. 7 w związku z art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 755 ze zm.) w związku z art. 15 pkt. 1 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1469 ze zm.) – 1.000,00 zł,

zważywszy, że wskazana w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 16.622,00 zł. Dla porządku warto dodać, że na gruncie sprawy niniejszej – w zakresie stanu prawnego mogącego mieć wpływ na określenie wysokości należnej opłaty – nie sposób odwoływać się do wyroku TK z dnia 16 grudnia 2008 r., P 17/07, OTK-A Nr 10 z 2008 r., poz. 179, gdzie uznano za niezgodną z art. 45 ust. 1 i art. 78 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP normę wynikającą z art. 18 ust. 2 w związku z art. 28 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 755 ze zm.), co skutkowało koniecznością stosowania do opłaty od apelacji wniesionej w postępowaniu uproszczonym przepisów określających opłaty w postępowaniu zwykłym, w szczególności art. 13 tej ostatniej ustawy w podówczas obowiązującym brzmieniu, który wiązał wysokość stosowanej opłaty z wartością przedmiotu zaskarżenia. Po pierwsze, rozmiar opłaty od apelacji w postępowaniu uproszczonym określa już inna norma niż ta, która była przedmiotem rozważań Trybunału Konstytucyjnego w przywołanym wyroku, gdyż art. 28 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 755 ze zm.) został uchylony. Po drugie, argumentacja dotycząca niekonstytucyjności normy będącej przedmiotem tego orzeczenia nie da się zastosować do stanu prawnego obowiązującego obecnie, gdyż art. 13 przywołanej ustawy, do którego obecnie odsyła art. 18 ust. 2, uzależnia rozmiar tej opłaty od wartości przedmiotu zaskarżenia, a tym samym nie odrywa zagadnienia kształtowania opłat od interesu podmiotu wnoszącego apelację, co było przyczyną stwierdzenia przez Trybunał naruszenia norm konstytucyjnych.

Skoro zatem skarżący winien uiścić opłatę od apelacji w kwocie 1.000,00 zł, na jej poczet – stosownie do art. 25b ust. 2 zd. I ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 755 ze zm.) – zaliczono opłatę w kwocie 100,00 zł uiszczoną od wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, a sam pozwany wraz z wniesieniem apelacji uiścił kolejną część opłaty w kwocie 800,00 zł, to prawidłowe było stwierdzenie, że apelacja nie została opłacona w całości i wezwanie pełnomocnika pozwanego w trybie art. 130 § 1 zd. I k.p.c. do uiszczenia brakującej części opłaty w kwocie 100,00 zł – w terminie 7 dni wraz z pouczeniem, że skutkiem procesowym niezastosowania się do wezwania będzie odrzucenie apelacji. Doręczenie wezwania nastąpiło zgodnie z treścią art. 15zsz⁹ ust. 2 zd. I ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1842 ze zm.), a więc poprzez umieszczenie jego treści w portalu informacyjnym sądu. Stosownie do art. 15zsz⁹ ust. 3 zd. II przywołanej ustawy, w przypadku braku zapoznania się z pismem

przez jego adresata uznaje się je za doręczone po upływie 14 dni od dnia umieszczenia w portalu. Skoro zatem wezwanie umieszczono tam w dniu 5 sierpnia 2021 r., a pełnomocnik skarżącego się z nim nie zapoznał, w myśl powyższego przepisu należy uznać je za doręczone wraz z upływem dnia 19 sierpnia 2021 r. i wówczas rozpoczął swój bieg określony w wezwaniu termin do uiszczenia opłaty, który upłynął wraz z upływem dnia 26 sierpnia 2021 r. Ponieważ do tej chwili należna opłata nie została wniesiona, przedmiotowa apelacja, na podstawie art. 373 § 1 k.p.c., podlegała odrzuceniu jako nieopłacona.